

wõtta, omat „neiut laugest maalt” otsima, selle jälgì tema nii jäsjeta õra kantud on. Ühes on tema juba olnud, missuguses — seda ei ole meie lahjuks suuda saanud; nüüd piab aga teekond Ennethal'isse minema. Kas see ei ole peiuse, suida tema raamatus seisab! Aga räägi nüüd ruttu, mis Sina tead!“

Sofie vaatas lavalala naeretesega üdeede peale ja ütles: „Kas Teie siis arwata ei wõi, mis mina tean?“ Nagu ühest suuist hüüdsiwas mölemad: „Teie juures on tema olnud, see kõrweatud peiuse!“ „Muidugi, ja arwate, tema ütles ennast isa wana rahade forjandusest suurt osa wõtma!“ — „See on vast lena! Rahju, et meie seal ei olnud, kui tema papa Hausmann'iga wanu rahasti arutas!“

Nüüd arutas Sofie teistele oma juba teel wõlja arvatud plaani nimeta firja lohta, ja Martha ja Alma Hinzmeier olisid sellega täitsa ühes nõuus ja lubasid seda tähtsat aega la saladuses pidada — selle laubago, et Sofie neile kõhe pärast plaanitud lokkutulemisenist sellest suunaga eht kirjalikult sõnumit annaks. Nuidia Hinzmeieri neiuked aptheatre plaanitud läilude üle diget sõnumit saanud, see on selgitamata jäanud — üks selge tunnistus, et ka noored neiud tarvitust mõõda saladust hoida otsakad. Mere oleme

aga oma aimamisega viist õiges teel, kui arvame, et la seal tubli Adolf tallitamas ja oma peremehe õraandjaks saanud oli.

Sin piame oma kannatlikku lugejat jäisse jalutamisele maale futsumi, et temale näidata wõlfsime, kuid aejad Bühapääwa tähtsal pärast-lõunel läksiwab. Et herra Büchner juba pääwas enne seda kõigeiks mõistlikkudeks tallinasteks täitsa lõwmatu oli ja sõiki oma teenijate hooleks pidi jätma, seda on ieneesest arwata. Tema rahu lõppes wiimaks nii wäga otsa, et teisel pääwas oma riidesse-panemisse juures, mis ju seesugusteks füldeks iseäralist tähelepanemist tarvitab, pea ühte, pea teist wõõriti ümber panna tahtis, kuni õde, kellele tema juba ammu oma südame-häda tunnisid ja kes fa õige fergest futsumist, temaga Westergrund'isse saasa tulla, vasta wõtnud oli, tema wõljaspidise inimese peale halastas ja teda lõitmata wõlja ehitas, mis fa tema näu ja kasvu juures raske ei olnud, kui tema fa täna oma kõrhatuma olekuga kannatlikku õde küll tüsitas.

Wiimaks oli see suur tegu walmis ja läif wõis ette wõetud saada. Jalutus maale oleks loodusse-armastajale Anna'le rõõmu küll teinud, kui läbemata Eduard teda mitte jahisammule sundinud ei oleks. Mida ligemale nemad aga jõudsivad, seda lühemaks jäiwad wenna sammud ja tema